क्षिप्रकारी स दृतिभिः सन्नद्धैः सरितोऽन्तरात् ।
स चाकृष्य जयापीडं बबन्ध विहितोत्सवः ॥ ५४३ ॥
दैवस्याम्बुमुचश्च नास्ति नियम कोऽप्यानुकूल्यं प्रति
व्यञ्जन् यः प्रियमुत्कटं घटयते जन्तोः क्षणाद्प्रियं ।
क्षिप्रं दीर्घनिदाघवासरविपत्संतापनिर्वापणं
प्रादुष्कृत्य वनस्पतेः प्रकुरुते विद्युद्विसर्गं च य ॥ ५४४ ॥
स कालगण्डिकातीराश्रयात्युच्चाश्मवेश्मनि ।
निचिक्षेप जयापीडमाप्तानां रक्षिणां करे ॥ ५४५ ॥
तथा काश्मीरिको राजा निमग्नो व्यसने पुनः ।
स किंकर्तव्यतामूढः शुचा गूढमदह्यत ॥ ५४६ ॥
कलावत्सु शशाङ्कोऽपि तेजस्विष्वर्यमापि तं ।
न ददर्श यथा धीमान् स ररक्ष तथा नृपः ॥ ५४७ ॥
अपश्यन्निर्गतः किञ्चिदालोकन्यस्तलोचनः ।
आसन्नां तटिनीमासीदुपायांश्च स चिन्तयन् ॥ ५४८ ॥
अवस्थावेदकास्तत्र ग्रथिताः पृथिवीभुजा ।
आर्द्रान्तःकरणैः श्लोकाः स्मर्यन्तेऽद्यापि सूरिभिः ॥ ५४९ ॥
तथा तस्मिन् स्थिते मानी देवशर्मैव मन्त्रिषु ।
चिन्तयन् स्वामिसंमानमनिशं पर्यतप्यत ॥ ५५० ॥
भर्तुः स्वदेहत्यागेन स हितं कर्तुमुद्यतः ।